

дрость и съ добронѣравіе, кой-то е безочливъ сынъ, и лошъ братъ, той ако ште бы отъ всички-ты хора най благообразенъ, най истъштенъ, най сладкорѣчивъ, най уменъ, най ученъ, ако ште бы ималъ и нѣкожъ склонность къмъ добро-то, не ся вдавай въ приѣтелство съ него. И ако да ти покаже най горѣштжъ любовь, не си отварѣй сръдце-то прѣдъ него. Само добродѣтеленъ чловѣкъ има достоинство за да бѣде приѣтелъ.

Прѣди да познаешъ нѣкого добродѣтеленъ ли е, само една-та мысль, че той може да не е такъвъ, доста е, за да тя удръжи въ границж-тжъ на една общжъ вѣжливость съ него. Даръ-тъ на сръдце-то е много драго нѣшто, и кой-то брѣза да го врьли, той безразсудно и недостойно грѣши. Кой-то ся събира съ развратны людие и самъ си ся развращава, или поне докарова врьзъ себе си голѣмъ укоръ за тѣхно-то безславіе.

Нъ блазѣ тому, кой-то найде достоинъ приѣтелъ! Кога чловѣкъ ся остави само на свои-ты силы, често слабѣе въ добры-ты дѣла; а примѣръ-тъ и похвала-та на единъ приѣтелъ удвоѣвжтъ ги. Испрѣва може и да ся оплаши чловѣкъ, като забѣлѣже, че е склоненъ на много лоши работы, и като не знае оште силы-ты си; Але почетъ-тъ на оногo, кого-то той обычѣа, въздига